

NOTEN

¹ In de inleiding tot het smaadschrift *Lebak en de Max Havelaar* van Jhr W. H. W. de Kock. Wat de heer Kips voor een jeugdportret aanziet, is vermoedelijk het „valse” portret dat hier als nr 3 voorkomt. — ² *Multatuli's Brieven*, 2e druk (W. B.-uitgave), deel II, blz. 149—150. Ik verwijs overal naar deze herziene en vermeerderde uitgave. — ³ *Multatuli's Brieven* deel II blz. 150. — ⁴ *Brieven* deel IV, zie brief 46, 47, 49, 51, 54, 60, 64. — ⁵ Eerst onder de titel *Multatuli-Wespen* onder ps. Veritas, later, in vermeerderde druk, onder de titel *Uit Multatuli's leven*. — ⁶ *Brieven*, deel VI blz. 40. — ⁷ *Brieven*, deel II blz. 133. — ⁸ S. Kalff in *Eigen Haard* 1909 (Bij *Multatuli's portret*). — ⁹ Th. Swart Abrahamsz, *Eduard Douwes Dekker, Eene Ziektegeschiedenis* (1888). — ¹⁰ *D'Ablaing's omgang met Multatuli in de jaren 1860—1866*, uitgegeven door M(eersmans), blz. 162—163. — ¹¹ Het is de opmerking van iemand die zelf een fleurige baard had. (E. d. P.) — ¹² *Brieven*, deel VII blz. 21. — ¹³ In zijn *Multatuli-studie* van 1885, *Literarische Fantasiën* 4e reeks, 7e deel. — ¹⁴ Mina Kruseman, *Mijn Leven*, brief van 5 Sept. 1873 aan haar vader. — ¹⁵ Esther de Boer-van Rijk, *Ik kijk terug*. (Herinneringen). — ¹⁶ Door Vitus Bruinsma in een artikel in het herdenkingsnummer van *De Dageraad* van 1892. — ¹⁷ *Brieven*, deel IX blz. 232. — ¹⁸ In zijn boek *Een en ander over Multatuli* (1889). — ¹⁹ Later opgenomen in *Vogels van Diverse Pluimage*. — ²⁰ *Brieven*, deel IX, blz. 162. — ²¹ Zie A. S. Kok, *Multatuliana*, blz. 93—96. — ²² Het hier als nr 10 gepubliceerde portret, voor zover ik weet, voor het eerst in de kleine *Multatuli-biografie* van mevr. Dr Van den Bergh van Eysinga-Elias (1920), nrs 11 en 12 in mijn *Multatuli, tweede Pleidooi* (1938). — ²³ Gepubliceerd in diens *Multatuli en de Zijnen*, blz. 301—302.

DE ZWERVER SLAUERHOFF

DOOR TOM MEIJNEKE

Hij heeft gezworven over de halfvrienden.
 Zijn geest heeft 't lichaam weggezonden
 in één groot dwalen, dat zijn leven was;
 en nergens heeft hij hier de rust gevonden
 waarnaar hij hunkrend, vol verlangen was.

Hij heeft de sterke vastheid van veel kusten
 gezien in 't woelend nimmer rusten
 van oceanen. En zijn leven was
 een zwevend zwalken over zeeën, bewust en
 toch onmachtig te leven waar hij was.